

прилично и зачакали да дойде Господ. Не след дълго Господ почукал на вратата.

- Влизай, влизай, Господи! - рекла Ева.

Господ влязъл вътре и седнал на единия край на огъра, като се обърнал към Адам:

- Адаме, това ли ти е челядта, здрави ли са?

Адам много се притеснявал да не би Господ да разбере, че Ева е скрила по-малките деца и отговорил:

- Да, Господи, това ми са децата и засега са живи и здрави!

Каквото имали въкъщи, нагостили госта си. Дошло време Господ да си свърши работата и станал. Извикал при себе си най-голямото от децата и нарекъл:

- Нека животът ти премине в занимание с пари!

Девето се оттеглило настрана и дошло следващото. На него Господ нарекъл:

- Нека бъде твой чорбаджилъкът!

Деветоминало встрани. Дошло следващото и на него Господ нарекъл:

- Нека твоего призвание бъде образованието!

С божии блага и добродетели било дарено и четвъртото дете.

И така, Господ благословил всички деца и дошло време да си върви. Нали е Господ и не може нищо да се скрие от него, на излизане пак попитал Ева:

- Това ли са всичките ви деца или... ?

Ева вече съжалявала за стореното от нея и започнала с недомлъвки. Нали е майка, искало ѝ се и другите деца да получат благословията на Господ:

- Господи! - рекла тя. - Ние с Адам имаме дванадесет деца, но ни беше срам да ти ги покажем всичките - едно, че са много и второ, че не са добре облечени. Та затова

ги скрихме в обора. Прости ни за тази грешка и благослови и тях!

- Добре, щом е такава работата... ! - отвърнал Господ.

Ева само това и чакала и тутакси извела осемте по-малки деца от обора и ги представила на Господ. Господ сложил ръка върху главите на децата и нарекъл:

- Нека тези осем деца през целия си живот да работят за благоденствието на първите четири!

Изрекъл това Господ и си тръгнал.

И така - изводът от тази приказка е, че всеки на този свят е дошъл с определена мисия. Някой с пот на челото ще си вади хляба, а друг ще използва повече ума си и ще живее по-добре.

